

НЕМА, И ОНОВА ЦОТО ИМА ШЕ ДА СЕ ЗЕМЕ ОТЪ НЕГѢ.

26 И ГОВОРЕШЕ: ТАКА Е И ЦАРСТВО ТО БОЖІЕ, КАКВОТО ЧЕЛОКѢКЪ ВМЕТА СѢМЕ ТО ВЪ ЗЕМЛА ТА.

27 И СПИ, И СТАВА НОЩА И ДЕНА, А СѢМЕ ТО ПРОНИКНѢВА, И РАСТЕ ТАКѢ, КАКВОТО НЕ ЗНАЕ ТОЙ.

28 ЗАЩОТО ЗЕМЛА ТА ОТЪ СЕБЕСИ ПРАВИ ПЛОДЪ, ПЕРВО ТРЕВА, ПОСЛѢ КЛАСЪ, НАЙ ПОСЛѢ ИСПЛАНѢВА ПШЕНИЦА ВЪ КЛАСѢТЪ.

29 Я КОГАТО ОУЗРѢ ПЛОДО, АБІЕ ПРАЦА СЪРПЪ, ЗАЩОТО ФТАСА ЖАТВА ТА.

30 И ГОВОРЕШЕ: НА КАКВО ДА ОУПОДОБИМЕ ЦАРСТВО ТО БОЖІЕ: ИЛИ СЪ КОЯ ПРИТЧА ДА ГО СРАВНИМЕ.

31 ДА ГО ОУПОДОБИМЕ СО СІНАПОВА ТО ЗЪРНО, КОЕТО КОГАТО СЕ ПОСѢ ВЪ ЗЕМЛА ТА, НАЙ МАЛКО Е ОТЪ СИЧКИ ТЕ СѢМЕНА ЗЕМНИ.

32 И КОГАТО СЕ ПОСѢ, ПОРАСТѢВА, И БЫВА ПО ГОЛЕМО ОТЪ СИЧКИ ТЕ ЗЕЛІА, И ПРАВИ СТЕКЛА ГОЛЕМИ, ЦОТО МОЖАТЪ ПТИЦЫ ТЕ НЕКЕСНЫ ДА СЕ ЗАГНѢЗДАВАТЪ ПОДЪ СѢНКА ТА МЪ.

33 И СЪ ТАКИВА МНОГО ПРИТЧИ ИМЪ ГОВОРЕШЕ СЛОВО ТО, КАКВОТО МОЖЕХА ДА СЛЪШАТЪ.

34 И БЕЗЪ ПРИТЧА ИМЪ НЕ ГОВОРЕШЕ СЛОВО: А НА ЕДИНѢ НА ОУЧЕНИЦЫТЕ СИ ТОЛКѢВАШЕ ГИ СИЧКИ ТЕ.

35 И РЕЧЕ ИМЪ ВЪ ТОА ДЕНЬ,

КАТО МРЪКНА: ДА ЗАМИНЕМО ОДОНАДЪ.

36 И КАТО ОТПЪСТНАХА НАРОДЫ ТЕ, ЗЕМАХА ГО (ОУЧЕНИЦЫ ТЕ) КАКВОТО ВЕШЕ ВЪ ГЕМІА ТА: НО И ДРЪГИ ГЕМИН ИМАШЕ СЪ НЕГО.

37 И БЫДЕ ФЪРТЪНА ГОЛЕМА: А ВОЛНЫ ТЕ СЕ ВЛИВАХА ВЪ ГЕМИАТА, ЦОТО ЦЕШЕ ДА ПОТЪНЕ ВЕЧЕ.

38 Я ТОЙ ВЕШЕ НА КОРМА ТА, И СПАВАШЕ НА ВОЗГЛАВНИЦА: И СОВЪДИХА ГО, И РЕКОХА МЪ: ОУЧИТЕЛЮ, НЕ МАРИШЪ ЛИ ЧЕ ЗАГНѢВАМЕ.

39 И КАТО СТАНА ЗАПРЕТИ НА ВѢТЪРАТЪ, И РЕЧЕ НА МОРЕ ТО, МЪЛЧИ, ПРЕСТАНИ, И ЛЕГНА ВѢТЪРО, И БЫДЕ ТИШИНА ГОЛЕМА.

40 И РЕЧЕ ИМЪ: ЗАЩО СТЕ ТОЛКО СТРАШЛИВИ: КАКѢВ НЕМАТЕ ВѢРА.

41 И ОУПЛАШИХАСЕ СЪ ГОЛЕМЪ СТРАХЪ, И ГОВОРЕХА ЕДИНЪ ДРЪГИМЪ: КОЙ ЛИ Е ТОА, ЦОТО И ВѢТЪРО И МОРЕ ТО ГО ПОСЛЪШЕВАТЪ.

ГЛАВА 5.

И КОГАТО ЗАМИНАХА ОДОНАДЪ МОРЕ ТО ВЪ СТРАНА ТА ГАДАРИНСКА.

2 АБІЕ ЦОМЪ ИЗЛѢЗЕ ИЗЪ ГЕМИА ТА, СРѢШНА ГО ЕДИНЪ ЧЕЛОВѢКЪ, КОЙТО ИДЕШЕ ОТЪ ГРОБИЩА ТА СЪ ДЪХЪ НЕЧИСТЪ.

3 КОЙТО ЖИВЕЕШЕ ВО ГРОБИ-